

ชื่อเรื่อง การค้นคว้าแบบอิสระ คุณภาพการรายงานผู้ป่วยที่ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช
 เขตสาธารณสุขที่ 10 ปี พ.ศ. 2536

ชื่อผู้เขียน นายอำนาจ ทิศวีระราช

สาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต สาธารณสุขศาสตร์

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

อาจารย์ นายแพทย์หงส์เทพ วิวรรณะเดช ประธานกรรมการ

อาจารย์ วันชัย อางเทียน กรรมการ

อาจารย์ อะเคือ อุดมเลขกะ กรรมการ

บทคัดย่อ

ข้อมูลจากท่าอากาศยานเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานสาธารณสุข
 ในทุกขั้นตอน ข้อมูลที่มีความครบถ้วน ถูกต้อง และทันต่อเหตุการณ์ จะเป็นแนวทางในการป้องกัน
 และควบคุมโรคที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณภาพการรายงาน
 ผู้ป่วยที่ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ในเขตสาธารณสุขที่ 10 ในปี พ.ศ. 2536 และการ
 เปรียบเทียบคุณภาพการรายงาน ระหว่างจังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงกับจังหวัดที่มีอัตราป่วยต่ำ รวม
 ทั้งศึกษาระบาดวิทยาของผู้ป่วยที่ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยสุ่มตัวอย่าง 2 จังหวัด ในเขต
 สาธารณสุขที่ 10 คือ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีอัตราป่วยสูง และจังหวัดลำปาง ซึ่งมีอัตราป่วยต่ำ
 ศึกษาข้อมูลจากโรงพยาบาลศูนย์ 2 แห่ง และสุ่มตัวอย่างโรงพยาบาลชุมชน 8 แห่ง ดำเนินการ

เก็บข้อมูลในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2537 เก็บข้อมูลผู้ป่วยที่ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ที่เข้ารับการรักษานที่โรงพยาบาลตัวอย่าง ในระหว่าง วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2536 จากทะเบียนผู้ป่วยนอก ทะเบียนผู้ป่วยใน บัตรผู้ป่วยนอกและเวชระเบียน

ผลการศึกษา พบว่า มีผู้ป่วยที่ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ที่เข้ารับการรักษานที่โรงพยาบาลตัวอย่าง ในช่วงวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2536 จำนวนทั้งหมด 343 ราย สามารถค้นรายละเอียดจากบัตรผู้ป่วยนอกและเวชระเบียนได้ 281 ราย พบว่าเป็นผู้ป่วยที่ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช จากสาเหตุที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพ 238 ราย (ร้อยละ 84.7) และสาเหตุจากการประกอบอาชีพ 43 ราย (ร้อยละ 15.3) เป็นผู้ป่วยของจังหวัดเขียงราย 188 ราย (ร้อยละ 66.9) จังหวัดลำปาง 93 ราย (ร้อยละ 33.1) ผู้ป่วยที่ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชจากสาเหตุที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพ ได้รับการวินิจฉัยเป็น Insecticide Poisoning มากที่สุด การป่วยเกิดจากการได้รับสารประเภท ยาม้าแมลง และยาเบื่อหนู คิดเป็นร้อยละ 46.6 และ 42.9 ตามลำดับ ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีสมาเหตุจากการเจตนาฆ่าตัวตาย (ร้อยละ 82.8) ผู้ป่วยร้อยละ 72.3 มีอายุระหว่าง 10 - 39 ปี อัตราส่วนผู้ป่วยเพศชายต่อเพศหญิงคิดเป็น 1.1 : 1 ผู้ป่วยร้อยละ 39.5 มีอาชีพเกษตรกรรม ในแต่ละเดือนจะมีผู้ป่วยเข้ารับการรักษานจำนวนใกล้เคียงกัน ผู้ป่วยที่ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชจากการประกอบอาชีพได้รับการวินิจฉัยเป็น Insecticide Poisoning มากที่สุด (ร้อยละ 55.7) ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79) ได้รับสารประเภทยาม้าแมลง ผู้ป่วยร้อยละ 95.4 มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป อัตราส่วนผู้ป่วยเพศชายต่อเพศหญิง คิดเป็น 3.3:1 ผู้ป่วยมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด (ร้อยละ 55.8) พบผู้ป่วยเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลมาก 2 ระยะคือ ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคม และช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม

ความครบถ้วนของการรายงานผู้ป่วยที่ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชในทั้ง 2 จังหวัด คิดเป็นร้อยละ 28.3 ความครบถ้วนของการรายงานของจังหวัด เขียงรายและจังหวัดลำปาง คิดเป็นร้อยละ 25 และ 35.1 ตามลำดับ ผู้ป่วยทั้งหมดที่ได้รับรายงานด้วยบัตรรายงานผู้ป่วย (รง.506) เป็นผู้ป่วยที่ส่งสัยตามเกณฑ์ที่ใช้ในการศึกษานครั้งนี้ ร้อยละ 7.1 ของผู้ป่วยทั้งหมด ที่วินิจฉัยว่า ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชได้รับการเปลี่ยนแปลงการวินิจฉัย เป็นโรคอื่น ความครบถ้วนของการรายงานผู้ป่วยที่ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชระหว่างจังหวัด เขียงรายและจังหวัด

ล่าปาง ไม่มีความแตกต่างกัน ($p > 0.05$)

ผลการศึกษานี้ให้เห็นว่า ควรมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รายงานผู้ป่วย เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับแนวทางการรายงานผู้ป่วย ที่ได้รับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ในรายงานเฝ้าระวังทาง-
ระบาดวิทยา รวมทั้งเน้นให้เจ้าหน้าที่ ตระหนักถึงความสำคัญของการรายงาน และบันทึกข้อมูล
ในบัตรรายงานผู้ป่วยให้ครบถ้วน เพื่อให้ทราบขนาดของปัญหาที่ใกล้ เคียงความเป็นจริง และได้
ทราบข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรค

The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a white elephant standing and facing left. Above the elephant's head is a traditional Thai lamp (Lampang) with a flame. The emblem is surrounded by a circular border containing the university's name in Thai script at the top and 'CHIANG MAI UNIVERSITY 1964' at the bottom. There are decorative floral motifs on either side of the elephant.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Quality of Report of Pesticide Poisoning
Patient in Public Health Zone 10, 1993

Author Mr. Amnuay Tipsrerach

Master of Public Health Public Health

Examining Committee

Lecturer Dr. Pongthep wiwathanadej Chairman

Lecturer Wanchai Arjkhaen Member

Lecturer Akeau Unahalekhaka Member

Abstract

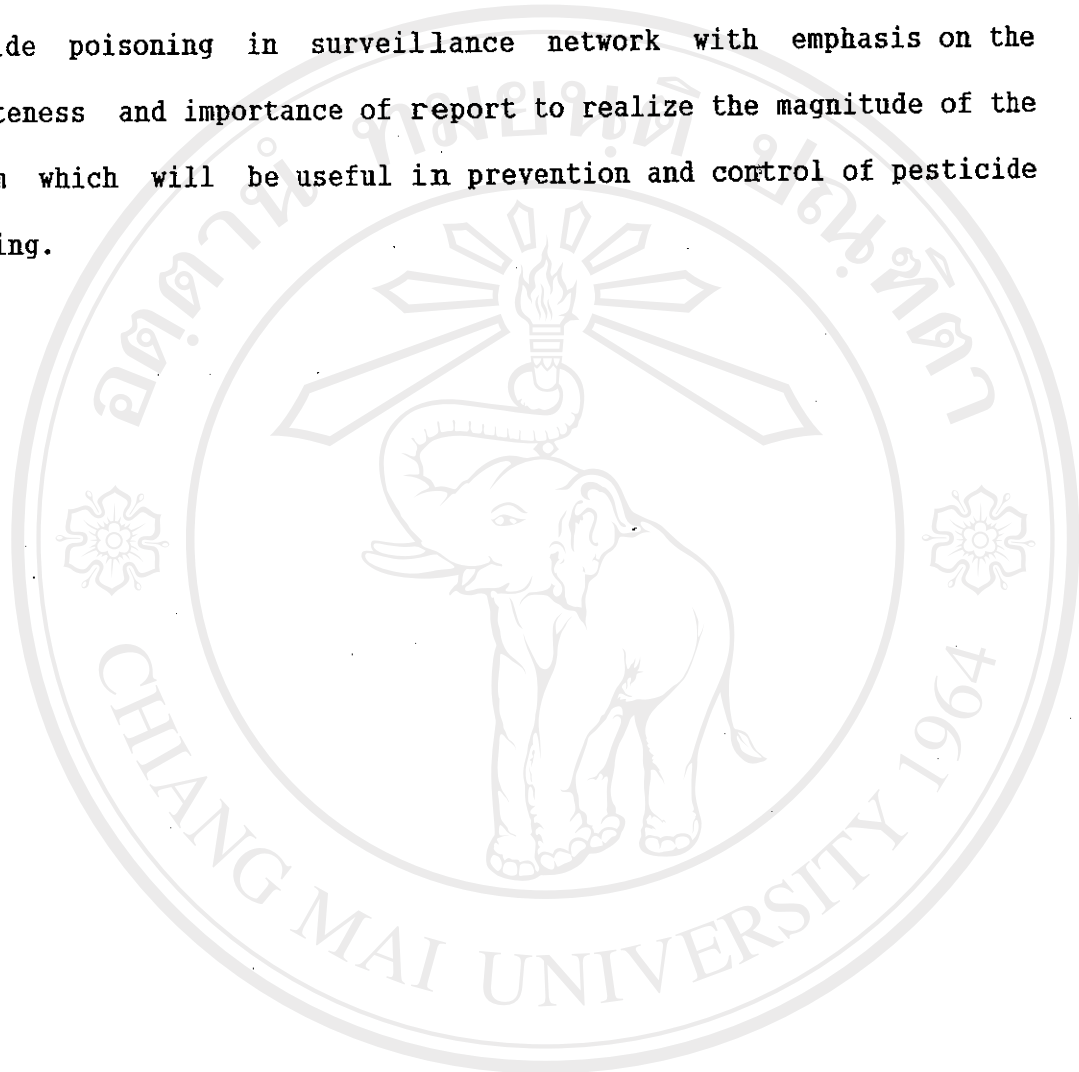
The information obtained from national surveillance network is necessary for public health administration. This study was conducted to evaluate the quality of pesticide poisoning report, to compare the quality of pesticide poisoning report between the province with high and low incidence in public health zone 10 and to study epidemiology of pesticide poisoning patients. Two from six provinces (Chiang Rai and Lampang provinces) were under studied. Data were collected from two regional hospitals and 8 community hospitals in these 2 provinces in March, 1994. The data of pesticide poisoning cases treated in 10 hospitals between January 1 and December 31, 1993 was obtained from out-patient log book, in-patient log book, O.P.D. cards and charts of each hospital.

There were 343 pesticide poisoning cases recorded in 10 hospital log books. There were only 281 cases which were able to find O.P.D. cards and charts. Forty - three cases (15.3 %) were occupational, 238 cases (84.7 %) were suicidal attempt and other causes. There were 188 (66.9 %) and 93 cases (33.1 %) treated in 5 hospitals of Chiang Rai and Lampang provinces respectively. Types of pesticides that caused illness in non-occupational cases were insecticides (46.6 %) and rodenticides (42.9 %). The majority of cases (72.3 %) were in 10-19 year age group. The ratio of male to female cases was 1.1 : 1. The majority of occupational cases were agricultural workers (39.5 %). The numbers of patient treated in the hospitals each month were almost equal. About 56 % of occupational pesticide poisoning patients were diagnosed as insecticide poisoning. The major cause were insecticide (79 %). 95.4 % of patients were 20 years old and over. The ratio of male to female cases was 3.3 : 1. The majority of pesticide poisoning patients were agricultural workers (55.8 %). The peaks of patients were in February to March and July to October.

The completeness of pesticide poisoning report in 2 provinces was 28.3 %. The completeness in Chiang Rai and Lampang province were 25 % and 35.1 % respectively. There was no significant difference between the completeness of report between Chiang Rai and Lampang provinces. All pesticide poisoning cases in Chiang Rai and Lampang provinces were suspected cases according to the criteria used in this study. The final diagnosis of 7.1 % of pesticide poisoning cases had been changed.

In order to improve completeness and accuracy of pesticide

poisoning report, training of personnel involved is needed. The training course should enable them to understand the guideline of reporting of pesticide poisoning in surveillance network with emphasis on the completeness and importance of report to realize the magnitude of the problem which will be useful in prevention and control of pesticide poisoning.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved